

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 70059-11-19 חפץ נ' ברדוגו

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופטת הבכירה רונית פינצ'וק-אלט

התובע

ניר חפץ

ע"י ב"כ עו"ד אילן סופר, עו"ד אלעד בקר

נגד

הנתבע

יעקב ברדוגו

ע"י ב"כ עו"ד נבות תל-צור, עו"ד אלרן דולב

פסק דין

לפניי תביעה על סך 500,000 ₪ שהוגשה בעיקרה מכוח חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (להלן: "חוק איסור לשון הרע") ומכוח חוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981 (להלן: "חוק הגנת הפרטיות").

רקע

1. התובע, מר ניר חפץ, הגיש תביעה כספית, בין היתר מכוח חוק איסור לשון הרע וחוק הגנת הפרטיות, על סך של 500,000 ₪, נגד הנתבע, מר יעקב ברדוגו. עניינה של התביעה הוא בשני פרסומים
2. פרסום מיום 5.11.19 (להלן: "הפרסום הראשון") הוא פרסום חלק של מסמך מחקירה של פלוגית שהיה לה קשר אינטימי עם התובע בעודו נשוי (להלן: "פלוגית"). פלוגית זומנה לחקירה על אף שלא היה לה קשר לעניינים שנחקרו, והיא אף הופגשה כאילו במקרה עם התובע, במסגרת תרגיל החקירה שנעשה לתובע, כדי ליצור עליו לחץ. התובע טוען כי בפרסום יש משום לשון הרע ופגיעה בפרטיותו וכי הפרסום נעשה תוך הפרת צו איסור פרסום.
3. כבר עתה יצוין כי פלוגית הגישה אף היא תביעה נגד הנתבע מכוח חוק איסור לשון הרע ומכוח חוק הגנת הפרטיות, אשר נדונה במסגרת ת.א. 57508-12-19 בביהמ"ש השלום בחיפה (להלן: "תביעת פלוגית"). ביום 24.10.23 ניתן פס"ד בתביעת פלוגית ע"י ביהמ"ש השלום בחיפה (להלן: "פסה"ד בעניין פלוגית") שגם עמד במבחן הערעור שנדון במסגרת ע"א 44033-11-23 בבית המשפט המחוזי בחיפה (להלן: "פסה"ד בערעור").
4. הפרסום השני עניינו שידור של הנתבע בתוכניות רדיו ביום 8.11.19, בו לטענת התובע הציג אותו הנתבע כאילו היה בובה הנשלטת ע"י המשטרה (להלן: "הפרסום השני").

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 70059-11-19 חפץ נ' ברדוגו

תיק חיצוני:

עיקר הטענות הרלוונטיות בכתב התביעה

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
 - 15
 - 16
 - 17
 - 18
 - 19
 - 20
 - 21
 - 22
 - 23
 - 24
 - 25
 - 26
 - 27
 - 28
 - 29
 - 30
 - 31
 - 32
 - 33
 - 34
 - 35
 - 36
5. בכתב התביעה נטען כי התובע, נשוי ואב לשניים, בוגר החוג למדע המדינה ובעל תואר במשפטים. נטען כי התובע שימש לאורך שנים רבות כעורכם של עיתונים ורשתות תקשורת וכראש מערך התקשורת של חברות וקבוצות עסקים מהגדולות במשק וכן כיהן כראש מערך ההסברה הלאומי של מדינת ישראל, כיועץ תקשורת לראש הממשלה בנימין נתניהו (להלן: "ראש הממשלה"), כיועץ התקשורת של ראש הממשלה ומשפחתו וכמנהל מטה ההסברה של הליכוד, מחברם של ספרים ועוד.
6. נטען כי הנתבע עו"ד במקצועו שעסק לאורך השנים בעיקר בניהול עסקים, בין היתר בתעשיית הקזינו וההימורים ובעסקי הנדל"ן. כמו כן שימש כמנכ"ל מרכז השלטון המקומי בישראל, כמנכ"ל מפעל הפיס וכן כעוזר לאישים פוליטיים שונים בליכוד וכעסקן בליכוד.
7. לטענת התובע, בין הצדדים קיימת היכרות בת עשרות שנים עוד מאז היותם חברים בתא הסטודנטים של הליכוד והמחנה הלאומי באוניברסיטת תל-אביב, עת הייתה ביניהם היכרות ואף ידידות מסוימת.
8. במהלך השנים שימש הנתבע פרשן פוליטי בתוכניות אקטואליה, השתתף בפאנלים בגלי צה"ל וכן שולב לסירוגין כמגיש בתוכניות שונות. נטען כי בקריירה העיתונאית של הנתבע חל שדרוג משמעותי בחודש אפריל 2016 עת שובץ כמגיש קבוע בתכנית אקטואליה יומית בגלי צה"ל, יוקרתית וחשובה, אשר משודרת בשעות האזנת שיא וזוכה לחשיפה רבה.
9. נטען שבמסגרת מינויו זה של הנתבע, אירע לא אחת כי הוא ניצל את המיקרופון הציבורי-צבאי להבעת דעות פוליטיות באצטלה של עיתונאי, ואף קרה כי ננזף על חריגות בוטות מן המצופה מאדם בתפקיד רגיש שכזה.
10. התובע אשר שימש במשך תקופה ממושכת כיועץ תקשורת לראש הממשלה ובני משפחתו, נדרש לחקירה משטרתית תחת אזהרה במסגרת חקירות שהתנהלו בעניין ראש הממשלה. במסגרת זו, חתם התובע ביום 5.3.2018 על הסכם עד מדינה בנוגע לפרשת בזק – אלוביץ – וואלה, המכונה "תיק 4000".
11. משניתנה הסכמת התובע והתפרסם כי יעיד כעד מדינה בתיק 4000, שינה הנתבע את גישתו כלפי התובע והחל לדבר בו סרה בפורומים שונים ובהזדמנויות שונות. התובע הבלוג ועודנו מבליג על התבטאויות אלו והן אינן מהוות חלק מעילות התביעה אלא מובאות כרקע בלבד על-מנת להמחיש את השינוי ביחסו של הנתבע כלפי התובע ואת האינטרס הברור של הנתבע לגרום לתובע נזק, לפגוע באמינותו ובפרט באמינות עדותו, וללחוץ עליו לחזור בו מעדות האמת שמסר לרשויות האכיפה באשר יש בה משקל ראייתי ממשי ביחס לראש הממשלה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 70059-11-19 חפץ נ' ברדוגו

תיק חיצוני:

- 1
2 **התבטאות רקע:** במסגרת התכנית "מחשבות בע"מ" אותה שידר הנתבע בגלי צה"ל ביחד עם
3 משה שלונסקי (להלן: "שלונסקי"), ביום שישי 6.9.2019 כחודשיים לפני האירועים נשוא
4 התביעה, הנתבע התייחס לכתבה של עיתונאי Y-net אלי סניור (להלן: "סניור"), ואמר דברים
5 שישמשו כרקע והקדמה לפרסומים המכפישים מושא התביעה, ובין היתר:
6 "מבחינתי זה סיפור אדיר של סניור. אתה רואה את המוטיבציה המטורפת. אין
7 מילה אחרת. מוטיבציה מטורפת של החוקרים להפוך אותם לעדי מדינה, ואני ...
8 רוצה להקריא בלי שום, מה שנקרא מחשבה, את החלק שבו החוקר מתחיל לשבור
9 את ניר חפץ בתוך העניין הזה של החקירה. הוא אומר לו, יש לי את זה:
10 'יש מצב גדול מאוד שאחרי כל הסיפור הזה' – אומר החוקר לניר חפץ, כן, 'שאחרי
11 כל הסיפור הזה הילדים שלך לא ירצו להיות איתך בקשר יותר, גם אשתך, למה?
12 בגלל שאתה שומר על זכות השתיקה בשביל כמה עסקנים, ששומרים על התחת
13 שלהם, אבל לא על שלך. אני אומר לך שההשלכה פה מעבר לפלילים וכלא. התא
14 המשפחתי שלך כרגע נמצא בסכנה בעקבות אותה פצצה שאמרתי לך שתגיע בזמן
15 הקרוב מאוד'.
16 שים לב, זה בעצם כל הסיפור... יש פצצה, שאותו חוקר אומר, דרך אגב אנחנו לא
17 יודעי מהי אותה פצצה, הוא שם אותה על השולחן, אנחנו לא יודעים אם היא
18 קשורה לחקירות נתניהו או למקומות אחרים, הוא שם את הפצצה הזאת.
19 שלונסקי: אני מניח שחפץ יודע אותה.
20 הנתבע: הוא יודע אותה, בוודאי, אחרת הוא לא סוגר את העניין הזה. פצצה שהוא
21 שם על השולחן, אומר לו היא תגיע בקרוב, ומאיים עליו בתא המשפחתי. תראה,
22 עם כל הצער שבדבר, אנשים הולכים לבתי כלא, משלמים את חובם לחברה, ככה
23 זה במושגים שלנו, חוזרים מבית הכלא – אנחנו לא מכירים פירוק משפחה באופן
24 טוטאלי, יש... במערכת האלה, במערכות האלה, ו... (ההדגשה במקור – ר.פ.א.).
25 שלונסקי: אתה נוגע פה בנקודה עדינה...
26
27 **13.** התובע טוען כי ההתבטאות הנ"ל (להלן: "הפרסום המקדים") מהווה הוכחה לידיעתו של
28 הנתבע אודות הנזק העצום שעלול היה להיגרם לתובע. בנוסף הפרסום המקדים מהווה נדבך
29 שמאפשר להבין את מצבו הנפשי של הנתבע בקשר עם הפרסומים המכפישים ואת כוונתו
30 לגרום לפגיעה בתובע.
31
32 **14.** עוד נטען ברקע הרלוונטי לתביעה כי הנתבע נמנה על כמה מאות חברים בקבוצת וואטסאפ
33 הקרויה "אחדות בליכוד" (להלן: "קבוצת הוואטסאפ"), וכי הנתבע הוא הבעלים והמשתמש

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 70059-11-19 חפץ נ' ברדוגו

תיק חיצוני:

- 1 דרך קבע ובאופן בלעדי בטלפון נייד שמספרו צוין ואשר רשום בין משתתפי קבוצת
2 הוואטסאפ.
- 3
4 15. לטענת התובע הנתבע פרסם שני פרסומים אסורים שהם מושא התובענה כפי שיפורטו להלן.
5 שני פרסומים אלה יכוננו "הפרסום הראשון" ו"הפרסום השני", הגם שלטענת התובע, היו
6 פרסומים נוספים לפנייהם, ביניהם ולאחריהם.
- 7
8 **הפרסום הראשון**
- 9 16. כחודשיים לאחר הפרסום המקדים, ביום שלישי 5.11.2019 בשעה 09:44 לערך, נכנס הנתבע
10 באמצעות הטלפון הנייד שלו לקבוצת הוואטסאפ והעלה צילום חלקי מתוך מסמך שהגישו
11 סנגוריו של ראש הממשלה ליועץ המשפטי לממשלה (להלן: "היועץ" ש"ז) וזאת במסגרת
12 שימוע שנערך לראש הממשלה בקשר לתיק 4000.
- 13
14 17. בשעה שבוצע הפרסום הראשון כבר עמד בתוקפו צו איסור פרסום שניתן על ידי בית המשפט
15 השלום בתל אביב, אשר חל בין היתר על תוכן הדברים שנכללו בפרסום הראשון. צו איסור
16 הפרסום הורחב ביום 7.11.2019 ואילו ביום 17.11.2019 ניתנה החלטה על צמצום היקפו החל
17 מיום 20.11.2019, אך אפילו לפי הצו האחרון שעדיין נותר על כנו, הפרסום הראשון אסור.
- 18
19 18. נטען כי היישומון וואטסאפ פופולרי ביותר ומאפשר העברת קבצי תמונה בקלות רבה.
20 היישומון מאפשר הקמת קבוצות הכוללות עד 500 חברים ומתאפיין בוירליות רבה, כך
21 שבמגע קל מועברות הודעות הלאה לאנשי קשר אחרים ולקבוצות אחרות בקצב גידול
22 אקספוננציאלי. האפליקציה מבוססת על מספרי טלפון, דהיינו שאדם יכול להיות חבר
23 בקבוצה מבלי להכיר, ולמצער מבלי לזהות, מי מחבריה. זיהויו של שולח ההודעה תלוי אך
24 בשאלה האם המספר משויך לאיש קשר השמור במכשירו של מקבל ההודעה. בנוסף, כל אדם
25 רשאי לשמור במכשירו אנשי קשר תחת כל שם העולה בדעתו, כך שזיוף שם השולח קל
26 ביותר.
- 27
28 19. כעולה מעיון בפרסום הראשון, ההודעה שהתקבלה בכמה מאות מכשירי טלפון בתוך שניות
29 מרגע שידורה, כוללת גם את מספרו של השולח, עניין שאיננו נתון לשום סוג של מניפולציות,
30 וממנו עולה כי המכשיר ממנו נשלחה ההודעה הוא מכשיר הטלפון הנייד של הנתבע.
- 31
32 20. בחירתו של הנתבע בפלטפורמה של יישומון זה הייתה בחירה מודעת שנועדה להעצים את
33 הנזק לתובע לאור הקלות הרבה בה מאפשר יישומון זה הפצה חוזרת קלה ומידית של מסרים
34 שהתקבלו בקצב בלתי נתפס.
- 35
36

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 70059-11-19 חפץ נ' ברדוגו

תיק חיצוני:

פרסום ביניים

21. בכתב התביעה נטען כי עוד באותו יום 5.11.2019 ושעות ספורות לאחר שהנתבע הפר בזדון את צו איסור הפרסום ורמס את פרטיותו של התובע, כשהוא מודע לצו איסור הפרסום הגורף כמו גם לפגיעה הקשה שהוא גורם לתובע ולמשפחתו, שב הנתבע והתייחס לדברים במסגרת תכניתו בגלי צה"ל שאותה שידר עם ירון וילנסקי. בתוכנית נאמר: הנתבע: "אני אקח אותך לעניין הזה, מה שמפרסם סניור, שזה מתקשר לדברים שפרסם אתמול עמית סגל, בגלל שאנחנו תחת צו איסור הפרסום שהוא בעניי הזוי, הזוי, הזוי ביותר. אומר שמה... החוקר לניר חפץ: 'יש מצב גדול מאוד שאחרי כל הסיפור הזה, הילדים שלך לא ירצו להיות איתך בקשר יותר, וגם אשתך. אני אומר לך שההשלכה פה מעבר לפלילים, תא המשפחתי שלך כרגע נמצא בסכנה בעקבות אותה פצצה, פצצה, פצצה מתקתקת'".

הפרסום השני

22. בכתב התביעה נטען כי שלושה ימים לאחר שהנתבע ביצע את הפרסום הראשון, ביום שישי 8.11.2019 ושוב במסגרת התכנית "מחשבות בע"מ" המשודרת בגלי צה"ל עם שלונסקי, הכפיש הנתבע את התובע בכך שהציג אותו כאילו היה בובה הנשלטת בידי המשטרה. בתוכנית נאמר: שלונסקי: "מי אמר לך שבוטל רצונו החופשי של הנחקר? העורך הדין שלו אומר שלא, ותוקף את אוחנה, אז זה לא". הנתבע: "שלונסקי, איך קוראים לעורך הדין שלו?" שלונסקי: "סופר" הנתבע: "סופר. מתי הוא נכנס? הוא עוה"ד הראשון שלו?" שלונסקי: "אני לא יודע" הנתבע: עורך הדין הראשון שלו, קראו לו קוסטליץ. שלונסקי נכון. אני זוכר. הוא לא רצה שיהיו עדי מדינה. הנתבע: המשטרה אמרה לניר חפץ, אתה צריך להחליף את עורך הדין שלך, ופתאום הביאו את סופר שהיה גם עורך הדין במיקי גנור, שגם הוא החליף את עורך הדין הקודם שלו כשהוא הפך להיות עד מדינה. המשטרה הביאה את סופר. אז כשאתה אומר לי, 'עורך הדין שלו אומר', אז אני יש לי סימן שאלה כלפי עורך הדין שלו. זה עורך דין שהמשטרה הביאה לו" (ההדגשות במקור – ר.פ.א.).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 70059-11-19 חפץ נ' ברדוגו

תיק חיצוני:

- 1
2 23. לטענת התובע, דברים אלה אינם אמת. התובע בחר בייצוג ע"י עו"ד אילן סופר משיקוליו שלו
3 ומרצונו החופשי, לאחר שנועץ בחברים ובאנשי מקצוע מטעם עצמו בלי שהמשטרה או גורם
4 כלשהו בתוכה או מטעמה היה מעורב בהחלטת התובע בעניין ייצוגו, ישירות או בעקיפין.
5
6 24. הודגש שתכנית הרדיו "מחשבות בע"מ" אינה עוסקת בהגיגים פילוסופיים תיאורטיים אלא
7 היא תכנית אקטואליה ופרשנות. באתר גלי צה"ל מתוארת התכנית כדלקמן: **"יעקב ברדוגו,
8 איתן ליפשיץ ומשה שלונסקי משוחחים ומתווכחים על אירועי השבוע שחלף – בראי עיתוני
9 סוף השבוע בארץ ובעולם, בפוליטיקה ובתרבות, של אלו הניצבים משני צידי המפה
10 הפוליטית..."**
11
12 25. אין חולק על זכותו של הנתבע להביע דעתו בתכנית, אך כאשר מובעת דעה ע"י המגישים,
13 הדבר נעשה באופן נפרד ומובחן מהבאת העובדה שאודותיה אותו מגיש מחווה את דעתו. גם
14 המאזינים מתייחסים למה שמוצג כ"עובדה" ככזו, להבדיל מ"דעה" שניתן להסכים לה או
15 לחלוק עליה, במיוחד כאשר "עובדות היסוד" מובאות מפי עיתונאים, וביתר שאת בתכנית
16 אקטואליה בתחנת רדיו ממלכתית צבאית.
17
18 26. בכתב התביעה נטען כי מטרת הפרסום הייתה לבזות את התובע, להשפילו, תוך פגיעה קשה
19 וחמורה בפרטיותו, אגב ביצוע שורה של עוולות נזיקיות לרבות הפרת חובות חקוקות ובין
20 היתר שיבוש הליכי משפט, הדחת עד הטרדת עד והפרה בוטה של צו איסור פרסום.
21
22 27. נטען כי הנתבע פגע בפרטיותו של התובע בניגוד לסעיפים 2(5), 2(7), 2(9) ו- 2(10) לחוק הגנת
23 הפרטיות, ומבלי שתעמוד לו הגנה כלשהי בגין כך.
24
25 28. נטען כי הנתבע התכוון לתוצאות הטבעיות של מעשיו והיה חייב להבין כי כתוצאה ממעשיו
26 ייגרמו לתובע נזקים.
27
28 29. נטען כי מטרת התובע בתביעה היא לצמצם את נזקיו העתידיים ולהיטיב את כל נזקיו כדי
29 שיוכל לשוב לחייו.
30
31 30. נטען כי על מנת לייעל ולקצר את ההליכים התביעה הוגשה לפיצוי סטטוטורי ללא הוכחת
32 נזק, ובכפל פיצוי בשל הכוונה לפגוע.
33
34 31. נטען כי הפרסום נעשה על מנת לגרום למאזינים להטיל דופי באמינות הדברים שמסר התובע
35 למשטרה במסגרת עדותו ולהפעיל על התובע לחץ כדי שייסוג בו מעדותו.
36

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 70059-11-19 חפץ נ' ברדוגו

תיק חיצוני:

- 1 עוד נטען שמטרת הנתבע הייתה גם לגרום נזק מקסימלי לתובע ולמשפחתו וגם לגרום נזק
2 לאמינותו של התובע ובפרט לפגום באמינות עדותו בפני רשויות האכיפה וללחוץ עליו לחזור
3 בו מעדות האמת שמסר לרשויות האכיפה באשר יש בה משקל ראייתי ממשי בנוגע לראש
4 הממשלה שהנתבע קרוב אצלו מאוד.
- 5
6 32. נטען כי הנתבע אינו יכול לטעון כי לא ידע אודות צו איסור הפרסום שאותו הוא מזכיר
7 מפורשות בשידור חי ברדיו וכן לא יכול לטעון שלא חשב שהפרסומים עלולים לפגוע בתובע
8 לאחר שהוא עצמו ציין את חומרתה של אותה פגיעה בשידור חי ברדיו.
- 9
10 33. לעניין זה אין רלוונטיות לדעתו האישית של הנתבע אודות טיבו של צו איסור הפרסום
11 וההצדקה לנתינתו או כדבריו "... צו איסור פרסום שהוא בעיני הזוי, הזוי, הזוי ביותר...".
- 12
13 34. התובע טוען אפוא לכוונת זדון מצדו של הנתבע אשר לטענתו מינף באופן ציני את מעמדו
14 כעיתונאי שדרן ופרשן תוך ניצול הבמה שניתנה לו בשידור הציבורי ותחת אצטלה מזויפת של
15 "מגן זכויות נחקרים" כדי לפגוע בתובע וכדי לקעקע את אמינות עדותו כמו גם להפעיל עליו
16 מנופי לחצים.
- 17
18 35. הנתבע שטען כי חוקרי המשטרה איימו על התובע כי "יפילו פצצה על משפחתו", הוא עצמו
19 זה שהשליך על התובע את אותה פצצה, וגרם לו נזק עצום ונורא שהנתבע עצמו הגדיר בשידור
20 חי ברדיו כחורג מכל אמת מידה מקובלת במדינה דמוקרטית.
- 21
22 36. נטען כי דברי הנתבע, גם אם "הוסוו" כדיון אסוציאטיבי בין השדרנים היו מתוכננים מראש
23 והוא הקריא אותם מהכתב. אין מדובר בפליטת פה אקראית בשוגג בלהט השידור, אלא
24 בפגיעה מחושבת ומתוכננת מראש.
- 25
26 37. עוד נטען שהנתבע ביצע גם עוולה של רשלנות, הפרת חובה חקוקה, הטרדת עד ועוד.
- 27
28 38. התובע עותר לפיצוי בסכום המקסימלי הקבוע כפיצוי בלא הוכחת נזק בגין הפגיעה בפרטיות
29 בכוונה לפגוע, ובנוסף הסכום המקסימלי הקבוע בחוק כפיצוי בלא הוכחת נזק בגין הוצאת
30 לשון הרע, סכומי פיצוי כפי שיוכחו בפני ביהמ"ש כפי שייקבע בגין העוולות הנוספות לרבות
31 בגין כאב וסגל ופיצוי עונשי.
- 32
33 39. נטען כי משיקולי אגרה התובע העמיד את תביעתו ע"ס 500,000 ₪ למרות שאין בכך כדי לתת
34 ביטוי אמיתי וריאלי לנזקיו האמיתיים.
- 35
36
37
38

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 70059-11-19 חפץ נ' ברדוגו

תיק חיצוני:

עיקר הטענות הרלוונטיות בכתב ההגנה

41. בכתב ההגנה נטען כי התובע הוא איש תקשורת שבעבר שימש בתפקידים מגוונים בכלי תקשורת שונים ובהמשך לכך פעל כיועץ תקשורת לראש הממשלה ולבני משפחתו.
42. התובע זומן בראשית שנת 2018 לחקירה תחת אזהרה בחשד כי ביצע עבירות חמורות. התובע נעצר לצרכי חקירה ושהה במעצר ימים ארוכים, תוך שהוא מכחיש בתוקף את העבירות המיוחסות לו. חוקרי המשטרה ידעו כי התובע היה מקורב מאוד לראש הממשלה ולבני משפחתו וביקשו לחלץ ממנו עדות מפלילה כלפי האנשים אותם שירת ועבורם עבד.
43. התובע ופרקליטו דאז עו"ד ירון קוסטליץ מחו בתוקף על תנאי המעצר הקשים של התובע ועל הלחצים הכבדים המופעלים עליו, במטרה לשבור את רוחו, לגרום לו להודות בעבירות המיוחסות לו ולהפליל אחרים.
44. בשלב מסוים היה התובע נתון לאיומים קשים מצד החוקרים אשר הטיחו בפניו כי אם יעמוד בסירובו לשתף פעולה עם גורמי החקירה, הוא עלול לאבד את היקר לו מכל, קרי את משפחתו. החוקרים איימו על התובע בסגנון בוטה ובין היתר אמרו לו את הדברים הבאים: " **אנחנו לא תחנת משטרה, אנחנו להב 433 ושיטת הפעולה שלנו מלבד זכויות החשוד, מאוד מאוד דומות לשב"כ... אני יכול להגיד לך שכל פינה שניסית להסתיר ולהחביא במהלך חיידך, אנחנו הפכנו את הפינה הזאת וגילינו את מה שאתה החבאת. וכל אותם מסתוריים ודברים חבויים, אנחנו נגיד לך אותם פה על השולחן ונבקש את תגובתך, וכל סרט או דבר אפשרי שאתה מריץ לעצמך בראש, יהיה פה בחדר הזה**" ובהמשך "יש מצב גדול מאוד שאחרי כל הסיפור הזה פה, הילדים שלך לא ירצו להיות אתך בקשר יותר, וגם אשתך. למה? בגלל שאתה שומר על זכות השתיקה בשביל כמה עסקנים ששומרים על התחת שלהם אבל לא על שלך. אני אומר לך שההשלכה פה מעבר פלילים וכלא. התא המשפחתי שלך כרגע נמצא בסכנה בעקבות אותה פצצה שאמרתי לך שתגיע בזמן הקרוב מאוד". כן איימו עליו: "כמו ששלומי אמר לך שיש רגעים שאותם אתה הכי תזכור מבחינת כל מיני נקודות כאלה של גיוס, שבתך בעזרת השם, ביום שבו היא תסיים את התואר, ורגעים כאלה ואחרים שאתה לא תהיה שם כדי לחוות אותם... אתה תראה שברגע שאתה תהיה בלי המשפחה, אתה כלום ושום דבר... אתה יכול להסתכל עליי, לגלגל עיניים ולהמשיך להקשיב לעצת עורך דינדך... אני אומר לך שאתה עומד בפני סכנה קיומית לתא המשפחתי שלך ובכל זאת אתה מהנהל וממשיך".
45. כנטען בכתב ההגנה, מדובר באיומים פסולים ואסורים החוצים את המותר והגובלים בעבירה מצד חוקרי המשטרה כלפי התובע. בא כוחו של התובע עו"ד פלילי ומנוסה, עו"ד קוסטליץ המליץ לתובע לשם שמירה על זכויותיו, לדבוק בזכות השתיקה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 70059-11-19 חפץ נ' ברדוגו

תיק חיצוני:

- 1 באחת הפעמים גיוונו החוקרים את אופי האיומים הקשים כנגד התובע מהכיוון של הרס
2 משפחתו לכיוון הכלכלי תוך שהם מטיחים בו "זה כסף, אנחנו יודעים להתעסק בכסף ואנחנו
3 יודעים לקחת אותך ולרוקן אותך מנכסיד".
4
5 46. לשיא הגיעו החוקרים כאשר נקטו כלפי התובע תרגיל חקירה וזימנו למתקן המשטרה את
6 פלונית, בחורה צעירה המוכרת היטב לתובע שהייתה מצויה עם התובע בקשר אישי קרוב, אך
7 אינה קשורה לחקירה, תוך שהחוקרים דואגים ליידע את התובע בדבר זימונה לחקירה
8 כביכול ואף מביימים מפגש "אקראי" בין התובע לביתה.
9
10 47. על רק המפגש אמרו החוקרים לתובע כי במידה ויתמיד בסירובו לשתף פעולה עם "יטילו על
11 משפחתו פצצה". כך התובע מצא עצמו נתון לאיום חריף מצד גורמי החקירה. אין זאת אלא
12 שהקשר אישי הקרוב והסודי שהתקיים בין התובע לבין פלונית הוא שמש עילה בידי גורמי
13 החקירה להפעלת הלחץ הפסול על התובע. מדובר באיומים חסרי תקדים בחומרתם על נחקר,
14 שבינם לבין חקירה לגילוי האמת אין דבר וחצי דבר ואשר מקומם לא יכירם במדינת חוק
15 מתוקנת.
16
17 48. בעקבות מסכת האיומים הקשה שהופעלה כלפי התובע, ובניגוד לטענות התובע, הוחלף
18 פרקליטו של התובע ואת מקומו של עו"ד קוסטליץ תפס עו"ד אילן סופר המייצג אותו בהליך
19 זה.
20
21 49. בעקבות השינוי בייצוג ועל רקע האיומים הקשים מצד חוקרי המשטרה לפגוע במשפחתו, בחר
22 התובע לחתום על הסכם עד מדינה. חתימתו על ההסכם הביאה לשחרורו המידי ממעצר,
23 הסירה מעליו את האיום של פגיעה במשפחתו וקנתה לו חסינות מפני העמדה לדין בגין
24 העבירות שביצע, כאשר בתמורה סיפק התובע לחוקרים עדות מפלילה כלפי מעורבים אחרים.
25
26 50. בכתב ההגנה נטען כי חתימה על הסכם עד מדינה היא עסקה מסחרית לכל דבר שאין בה
27 נטילת אחריות, חרטה, הטבת הנזק וכו', להבדיל מעסקת הסדר טיעון. מכאן החשדנות
28 והזהירות של בתי המשפט למהימנותם של עדי מדינה.
29
30 51. עוד נטען שבעקבות הליך שימוע שהתקיים בעניינו של ראש הממשלה, נחשפו בציבור
31 האיומים והלחצים הקשים שהופעלו כלפי התובע בחקירה וכן נחשף תרגיל החקירה הפסול
32 שנקט כלפיו ע"י המשטרה.
33
34 52. פרסום האיומים הלחצים ותרגיל החקירה ברבים עורר תהודה ציבורית גדולה שגררה
35 ביקורת קשה כלפי רשויות החקירה, ואף היועמ"ש הורה על קיום בדיקה באשר לתרגיל
36 החקירה שבוצע כלפי התובע. הדברים עוררו דיון ציבורי סוער ונוקב הן בשים לך לכך שמדובר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 70059-11-19 חפץ נ' ברדוגו

תיק חיצוני:

- 1 בתיק של ראש ממשלה מכהן והן בשים לב לחומרת התנהלות החוקרים שאיננה תואמת
- 2 סטנדרטים של הגינות, כיבוד זכויות ושמירה על כבודם ועל פרטיותם של נחקרים.
- 3
- 4 54. נטען שבהקשר זה נכתבו מאמרים רבים והיו ראיונות רבים ומגוונים בתקשורת בהם
- 5 התייחסו מרואיינים רבים, הן פוליטיקאים והן משפטים לאירועים שנחשפו.
- 6
- 7 55. בכתב ההגנה נטען שהנתבע, איש תקשורת ופרשן פוליטי, מגיש "יומן הערב" בגלי צה"ל וכן
- 8 משתתף מידי פעם בתוכניות אקטואליה אחרות בגלי צה"ל, במעמדו המקצועי כפרשן פוליטי
- 9 ובשים לב לעניין הציבורי הרב שעוררה הפרשה, מצא לנכון גם הוא להתייחס לאירועים
- 10 החמורים שנחשפו, תוך הבעת דעה מצדו ותוך נקיטת ביקורת חריפה על ידו כלפי גורמי
- 11 החקירה. במסגרת הביקורת שהטיח הנתבע בגורמי החקירה על התנהלותם הנפסדת כלפי
- 12 התובע בחקירה הוא אמר את הדברים המובאים בכתב התביעה באופן חלקי וסלקטיבי, וזאת
- 13 על רק פרסומים קודמים בכלי תקשורת אחרים, בהם הובאו תמלילי חקירתו של התובע
- 14 המתעדים את האיומים הקשים שהוטחו בו.
- 15
- 16 56. דברי הנתבע היו במסגרת תפקידו כפרשן פוליטי, היו אמת לאמיתה, היו הבעת דעה בתום
- 17 לב ועסקו בעניינים בעלי חשיבות ועניין ציבורי רב.
- 18
- 19 57. העיסוק התקשורתי בפרשה התפרס על שלל נושאים הקשורים בתובע כולל באיומים
- 20 ובלחצים הפסולים שהופעלו על התובע ע"י גורמי החקירה, בחילופי עורכי הדין ובשינוי הקו
- 21 של התובע שהביא לחתימה על הסכם עד מדינה, בתרגיל החקירה ובאיומים הספציפיים
- 22 שהוטחו בתובע להטיל פצצה על משפחתו. התקשורת עסקה בהרחבה בתמלילי החקירה של
- 23 התובע שפורסמו ברבים.
- 24
- 25 58. התוצאה היא שככל שנפגעה פרטיות התובע, דבר המוכחש, על התובע להפנות טרונותיו אך
- 26 ורק לגורמי החקירה.
- 27
- 28 59. נטען שפלוגית אף היא טענה לפגיעה בפרטיותה ולנזקים שנגרמו לה עקב פרסום הפרשה
- 29 והדיון הציבורי שהתפתח בעקבותיה והגישה לבית המשפט המחוזי תביעת נזיקין כנגד
- 30 המדינה המשטרה והפרקליטות עקב אותו תרגיל חקירה.
- 31
- 32 60. לטענת הנתבע דין התביעה להידחות משלל טעמים, ובין היתר משום מדובר בתביעה השתקה,
- 33 המיועדת להלך אימים על הנתבע על מנת להשתיק אותו ולגרום לו לחזור מהבעת עמדה
- 34 בעניינו של התובע והרתעתו מלהמשיך לעסוק במקצועו כאיש תקשורת ופרשן. הדבר מהווה
- 35 פגיעה בחופש הביטוי ובחשיבות הפרסום והדיון הציבורי כחלק מרכזי בעבודתם ובייעודם
- 36 של עיתונאים ואמצעי תקשורת במשטר דמוקרטי. התביעה הוגשה מתוך מחשבה כי בעצם
- 37 הגשתה ופרסומה ברבים יש אפקט מצנן על נכונות הנתבע להמשיך להשתתף בדיון הציבורי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 70059-11-19 חפץ נ' ברדוגו

תיק חיצוני:

- 1 בענייניו של התובע. משכך התביעה פוגעת לא רק בנתבע ובמשלח ידו אלא גם בציבור הרחב
2 שמגלה עניין רב בתובע ובפרשות שונות הקשורות בו ומעוניין לפתח שיח ציבורי בעניין תוך
3 הצפת כלל המידע הרלוונטי. אל לבית המשפט לתת יד לתביעת השתקה המיועדת למנוע
4 הבעת דעה או השמעת ביקורת ציבורית לגיטימית, קל וחומר תביעה המוגשת משיקולים
5 זרים על ידי אדם נגוע ובעל עניין.
- 6
7 61. כמפורט בכתב ההגנה, ביסוד התביעה עומדת טענה לפרסום בניגוד לצו איסור פרסום שניתן
8 על ידי בית משפט השלום בתל אביב יפו ביום 7.11.2019. החלטה נוספת בדבר צמצום תחולתו
9 של צו איסור הפרסום ניתנה ביום 17.11.2019. ביום 20.11.2019 פורסמה באתר YNET
10 ידיעה על צמצום צו איסור הפרסום בה נאמר כי בית המשפט התיר לפרסם כי הצעירה
11 האלמונית "השיבה לשאלות חודרניות ביחס לטיב הקרבה ומערכת היחסים בינה לבין חפץ".
- 12
13 62. נטען שכתב התביעה התיימר לכלול בנשימה אחת עוולות ספציפיות (לשון הרע ופגיעה
14 בפרטיות) ועוולות מסגרת (רשלנות הפרת חובה חקוקה) אף שמדובר במסכת עובדתית אחת
15 הזזה לכל העוולות. נטען שלא ניתן לעקוף עוולות ספציפיות באמצעות עוולות מסגרת.
- 16
17 63. עוד נטען שהתביעה הוגשה תוך הצגת תמונה חלקית ומעוותת תוך העלמת עובדות מהותיות.
18 התביעה מעידה על עצמה כי היא מיועדת לקדם את התמודדותו של עד המדינה עם החקירה
19 הנגדית הקשה הצפויה לו בהליכים משפטיים שונים בהם יזמן להעיד כעולה למשל
20 מהגרסאות שבחר התובע להקדים ולספק בחלק מסעיפי כתב התביעה, גרסאות המכוונות
21 במישרין לאוזני הטריבונל השיפוטי בפניו צפוי התובע להעיד כעד מדינה.
- 22
23 64. נטען שאין לתובע אלא להלין על עצמו שכן הוא ביצע עבירות חמורות ובחר למלט עצמו
24 מאימת הדין באמצעות הפללת אחרים תוך שהוא קונה לעצמו חסינות על פי הסכם עד מדינה,
25 וכי הוא לא נהנה משם טוב.
- 26
27 65. התובע העמיד עמו לפני שנים רבות במרכז ההתעניינות הציבורית בתפקידים שנטל על עצמו
28 ובמעמדו האמור נטל מעצמו את אלמוניותו ופרטיותו והעמיד עצמו במרכז ההתעניינות
29 הציבורית כדמות מפורסמת בעלת עמדה השפעה וכוח על כל המשתמע מכך.
- 30
31 66. בשים לב למעמדו של התובע כעד מדינה בהליך משפטי מתקשר של ראש ממשלה מכהן הוא
32 נתון למתקפות אישיות מצד גורמים שונים המבקשים להטיל דופי במהימנותו. בתגובה פתח
33 התובע שהוא איש תקשורת בקמפיין ציבורי לטיהור שמו. התובע מצא לנכון להתראיין לכלי
34 תקשורת שונים חרף מעמדו כעד מדינה שמטבע הדברים הוא עד פוטנציאלי במשפט, תוך
35 שהוא משתלח בגורמים שונים ומגוונים, מחלק לעצמו ציונים של עד מהימן ומתיימר להעיד

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 70059-11-19 חפץ נ' ברדוגו

תיק חיצוני:

- על עצמו כמי שמסר עדויות אמת בחקירה, הכל בניגוד להוראות הדין והפסיקה בכל הקשור לפרסומים בעניין של הליכים תלויים ועומדים.
67. נטען שבמסגרת הקמפיין הוא אף הגיש לבית המשפט תביעות שונות כנגד שר המשפטים, ח"כ אמיר אוחנה (ת.א. 70065-11-19) וכנגד בנו של ראש הממשלה יאיר נתניהו (ת.א. 12612-01-20). נטען אפוא שהתביעה שבכותרת מהווה חלק מהקמפיין התקשורתי שמנהל התובע.
68. נטען כי במכתב ההתראה ששלח התובע לנתבע נכללו דברי דיבה, שקריים חמורים על הנתבע המטילים דופי בכישוריו כפרשן פוליטי ובנסיבות מינויו בגלי צה"ל תוך שהתובע מכתים את מינויו של הנתבע כפרשן בכיר בגלי צה"ל על ידי מעורבות בביכול של ראש הממשלה דאז שלטענת התובע במכתב ההתראה נקט בעניין זה "פעולות ומגעים סמויים מעין הציבור".
69. נטען שמכתב ההתראה שפורסם על ידי התובע ברבים עורר תהודה נרחבת ופגע בשמו הטוב של הנתבע, תוך שהפרסום מסכן את מעמדו המקצועי ואת משלח ידו של הנתבע. דברי הדיבה נעשו על ידי התובע בזדון מתוך כוונה לפגוע בנתבע כמובנו של מונח זה בחוק איסור לשון הרע.
70. נטען שעל הזדון ניתן ללמוד מכך שהתובע כלל במכתב טענות שקריות בדבר נסיבות מינויו של הנתבע כפרשן פוליטי בכיר בגלי צה"ל למרות שמכתב ההתראה עסק בנושא שונה לחלוטין, קרי ההפרה הנטענת של צו איסור הפרסום. כן התובע דאג לפרסם ולהפיץ ברבים את כתב התביעה שהגיש בתיק זה בד בבד עם הגשת התביעה ואף לפני מסירתה לנתבע, ומכאן נלמדים השיקולים והמטרות הפסולים שבהגשת התביעה.
71. בנוסף פרסם התובע ברבים כי הגיש נגד שר המשפטים דאז ח"כ אמיר אוחנה ונגד הנתבע תלונה למשטרה תוך שהוא מייחס לנתבע בפרסומים השונים שסיקרו את הגשת התלונה ואת הגשת התביעה, ביצוע עבירות פליליות, ללא כל יסוד ובאופן הטומן בחובו פגיעה אנושה בשמו הטוב ובכבודו של הנתבע.
72. נטען שהתובע הביא על עצמו את הפרסומים בכך שבחר לקיים קשרים קרובים וסודיים עם פלונית בשעה שכלפי חוץ הציג עצמו כאיש משפחה נורמטיבי; בכך שבחר לחתום על הסכם עד מדינה בהליך משפטי רגיש ומתקשר של ראש ממשלה מכהן וממילא בכך הציב את עצמו בראש סדר היום הציבורי שבינו לבין אלמוניות ופרטיות אין ולא כלום; התובע בחר לנהל קמפיין תקשורתי מהדהד המציב את פרשת חקירתו, הלחצים שהופעלו עליו, התרגיל החקירתי שנעשה לו ויחסיו עם פלונית במרכז ההתעניינות הציבורית, תוך שהוא עצמו מלבה את האש, תורם ליצירת סנסציות תקשורתיות בעניין ומגביר את העיסוק התקשורתי בעניינו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 70059-11-19 חפץ נ' ברדוגו

תיק חיצוני:

73. בנסיבות אלו ככל שנגרמו לתובע נזקים כלשהם עקב פרסום כזה או אחר, המוכחשים, הרי
שלתובע אשם תורם מלא ביצירת הנזקים.
74. נטען כי אין קשר בין הפרסומים לבין הנזקים הנטענים והמוכחשים וכי הפרסומים בטלים
בשישים ביחס לים של פרסומים שהציף את כל כלי התקשורת בארץ לאורך ימים רבים בהם
נדונה כל פיסה בחייו של התובע ופורסמו כל הפרטים ביחס לתרגיל החקירה שנעשה לו וביחס
לפלוגית. כלל הפרטים אותם מציג התובע בכתב התביעה כפרטים חסויים או כפרטים שלא
נועדו לפרסום או כפרטים המהווים חלק מפרטיותו של התובע, פורסמו ברבים זה מכבר
והפכו ל"נחלת הכלל" לפני וללא קשר לפרסומים המיוחסים לנתבע בכתב התביעה
והמוכחשים כשלעצמם.
75. נטען שהתבטאויות הנתבע בעניינו של התובע היו מקצועיות וענייניות, כללו הבעת דעה מצדו
ונעשו בתום לב בעניינים המצויים על סדר היום הציבורי ובעלי חשיבות ציבורית רבה.
הרמיזה כאילו הנתבע פעל על מנת לסייע לראש הממשלה, משוללת כל יסוד ועולה כדי הוצאת
לשון הרע.
76. העובדה שפלוגית שלא ניתן לחשוד בה כמי שדואגת לאינטרס של ראש הממשלה הגישה
תביעה כספית משמעותית כנגד המשטרה והפרקליטות בגין הנזק שנגרם לה לטענתה בשל
אותו תרגיל חקירה פסול מעלה כי אף אנשי שלומו של התובע סבורים כי התובע ופלוגית נפלו
קורבן לתרגיל חקירה פסול שגרם להם נזקים.
77. נטען כי בתוכנית הנזכרת מיום 6.9.2019 (הפרסום המקדים) התייחס הנתבע לפרסומים
קודמים בעניינו של התובע ובכלל זה לפרסום פומבי נרחב של תמלילי חקירתו במשטרה.
הנתבע אמר אמת, הביע דעה בעניינים בעלי חשיבות ציבורית ופעל בתום לב תוך שהוא מבקר
את התנהלות וקרי המשטרה כלפי התובע. ברור שהנתבע לא ביקש או התכוון לפגוע בתובע.
נהפוך הוא, הנתבע ביקר את האיומים והלחצים שהופעלו על התובע בחקירתו. ביקורתו של
הנתבע לא הייתה קול בודד שכן באותם ימים התקיים דיון ציבורי נרחב בעניינים אלו.
78. מי שהביא לחשיפת הקשר הסודי בין התובע לבין פלוגית היו גורמי החקירה והפרקליטות
שעשו זאת תחילה בתרגיל החקירה הנפסד ובהמשך הדרך ע"י מסירת חומרי חקירה
והדלפתם, כמתואר בכתב התביעה שהגישה פלוגית כנגד המדינה.
79. לטענת הנתבע, הוא מעולם לא ראה את צו איסור הפרסום ולא הכיר את תוכנו.
80. בנוסף נטען שאין בפעולותיו הנטענות של הנתבע כמתואר בכתב התביעה כדי להוות הפרה
של צו איסור הפרסום.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 70059-11-19 חפץ נ' ברדוגו

תיק חיצוני:

81. הצילום מושא "הפרסום האסור" כהגדרתו בכתב התביעה הועבר לנתבע ע"י מקור עיתונאי בשלב שבו המסמך הופץ כבר בכל הרשתות החברתיות. להסיר ספק המסמך לא הועבר לנתבע ע"י האדם שכתב את המסמך או שצילם את המסמך.
82. בנוסף הנתבע הכחיש שהוא העביר את המסמך לקבוצת הוואטסאפ כנטען ע"י התובע, וככל שיתברר בדיעבד כי המסמך אכן מצא דרכו לקבוצת הוואטסאפ באמצעות מכשיר הטלפון הנייד של הנתבע כנטען, הרי שלנתבע אין מושג על כך וייתכן שמדובר בטעות שאיננה פרי מעשה מכוון או במעשה שנעשה ע"י צד שלישי.
83. ככל הידוע לנתבע, צו איסור הפרסום התייחס לפרטים מסוימים הקשורים לצעירה האלמונית ולא התייחס כלל לתובע. ממילא הפרת צו איסור הפרסום הנתענת והמוכחשת אינה מקימה עילת תביעה או מעמד לתובע.
84. נטען כי בתוכנית הנזכרת ביום 5.11.2019 (הפרסום הראשון) התייחס הנתבע לפרסומים קודמים בעניינו של התובע ובין היתר לפרסום נרחב של תמלילי חקירתו במשטרה ולפרסומים מתוך הליך השימוע שהתקיים בעניינו של ראש הממשלה בפני היועץ המשפטי לממשלה. כך גם בתוכנית הנזכרת מיום 8.11.2019.
85. לטענת הנתבע, תוכנית הרדיו היא תוכנית אקטואליה שביסודה החלפת דעות, פרשנות והבעת דעה בעניינים שעל סדר היום הציבורי. התוצאה היא שכל מאזין סביר מבין שהיא תוכנית של הבעת דעות, פרשנות והבעת עמדה, להבדיל מהבאת עובדות, ומשכך אין בדברים כדי להקים עילת תביעה לתובע. הנתבע הקפיד לציין כי הוא מביע את דעתו מבלי לקבוע מסמרות שבעובדה וכי מאזיניו מכירים אותו כפרשן פוליטי וכמי שמבטא ללא מורא את עמדותיו האישיות כלפי אירועים אקטואליים שונים.
86. לטענת הנתבע, המקרה שבפנינו מדגים את חשיבות חופש הביטוי וזכות הציבור לדעת בשני ההקשרים המרכזיים המשקפים את הרציונל שביסוד עקרונות אלה: (א) התובע הוא עד מדינה בהליך משפטי העוסק בעניינו של ראש ממשלה מכהן. (ב) חקירתו המשטרתית של התובע לוותה במסע לחצים ואיומים חריגים ובתרגיל חקירה שנוי במחלוקת באופן היורד לשורש זכויות החשודים והנחקרים כמו גם לכללי החקירה הראויים וגבולות המותר והאסור בחקירה נושא שהוא בעל חשיבות ציבורית רבה.
87. לטענת הנתבע, הפרסומים אינם בבחינת לשון הרע והנתבע מעולם לא התכוון לפגוע בתובע או להשפיע על עדותו או לכרסם במהימנותו.
88. נטען שהפרסומים הם פרסומים מותרים, שהפרסומים היו דין וחשבון נכון והוגן על דברים שנאמרו בחקירת משטרה או בהליך השימוע של ראש הממשלה כאמור בסעיף 13(7) לחוק

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 70059-11-19 חפץ נ' ברדוגו

תיק חיצוני:

- 1 איסור לשון הרע. ממילא נטען שהפרסומים חוסים תחת הגנת אמת הפרסום שכן היו אמת
2 והיה בפרסום עניין ציבורי כאמור בסעיף 14 לחוק איסור לשון הרע.
3
4 89. לחלופין נטען שהפרסומים נעשו מתוקף חובה מוסרית וחברתית שהוטלה על הנתבע כלפי
5 ציבור המאזינים בשל חשיבות הדברים והאינטרס הציבורי הרב שבפרסומם כאמור בסעיף
6 15(2) לחוק איסור לשון הרע.
7
8 90. בנוסף נטען שהפרסומים הם הבעת דעה וביקורת כלפי המשטרה, ונעשו לשם הגנה לא רק על
9 התובע אלא אף על ציבור רחב של חשודים ונחקרים הזכאים לכבוד זכויותיהם בחקירה
10 משטרתית כאמור בסעיף 15(3) לחוק איסור לשון הרע. הדברים היו הבעת דעה על התנהגות
11 התובע בקשר לעניין ציבורי כאמור בסעיף 15(4) לחוק איסור לשון הרע.
12
13 91. הדברים היו בגדר ביקורת לגיטימית על פעולה שעשה התובע בפומבי לרבות הבעת דעה על
14 אופיו ומעשיו של התובע כפי שהתגלו ברבים במסגרת חקירת המשפט כאמור בסעיף 15(6)
15 לחוק איסור לשון הרע.
16
17 92. כמה חזקה שהפרסומים נעשו בתום לב כאמור בסעיף 16(א) לחוק איסור לשון הרע.
18
19 93. לפיכך עתר הנתבע לדחיית התביעה נגדו.
20
21
22

עיקר טענות התובע בכתב תשובה

- 23 94. בכתב תשובה לכתב ההגנה נטען כי הנתבע לא הכחיש כי ידע אודות קיומו של צו איסור
24 הפרסום אלא טען כי מעולם לא ראה אותו ולא הכיר את תוכנו. כלומר למעשה הוא טען כי
25 ידע שקיים צו, אך לא ידע אם הוא גורף או מסווייג ולא ידע שיש איסור על פרסום עצם קיומו
26 של הצו. אדם היודע על קיומו של צו איסור פרסום שאינו מתכוון להסתכן ביודעין בהפרת
27 חוק היה נמנע מפרסום כלשהו אודות הפרשיה נשוא הצו, בוודאי כשמדובר במשפטן ובאיש
28 תקשורת. די כי היה בידיעה על קיומו של צו איסור פרסום כדי לעצור כל אדם בר דעת
29 מלפרסם דבר אודות הפרשה.
30
31
32

דיון והכרעה

- 33 רקע והאירועים שקדמו לפרסומים
34 95. בעת האירועים נשוא התובענה התובע היה נשוי ואב לשניים, בוגר החוג למדע המדינה ובעל
35 תואר במשפטים. התובע שימש במשך שנים כעורך של עיתונים ורשתות תקשורת, כמנהל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 70059-11-19 חפץ נ' ברדוגו

תיק חיצוני:

- 1 מטה ההסברה של הליכוד, וכראש מערך ההסברה הלאומי. בשנים 2014 – 2018 כיהן התובע
- 2 כיועץ תקשורת של ראש הממשלה ומשפחתו.
- 3
- 4 96. הנתבע עו"ד בהשכלתו, איש עסקים וכן איש תקשורת ופרשן פוליטי, מגיש "יומן הערב" בגלי
- 5 צה"ל וכן משתתף בתוכניות אקטואליה אחרות בגלי צה"ל וגופי תקשורת אחרים. אין חולק
- 6 כי תכניתו של הנתבע בגלי צה"ל זכתה לאחוזי צפייה גבוהים.
- 7
- 8 97. בין התובע לבין הנתבע קיימת היכרות בת עשרות שנים, עוד מאז היותם חברים בתא
- 9 הסטודנטים של הליכוד והמחנה הלאומי באוניברסיטת תל אביב.
- 10
- 11 98. במסגרת חקירת פרשת בזק – אלוביץ – וואלה המכונה "תיק 4000" בה נחשד ראש הממשלה,
- 12 התובע זומן לחקירה משטרתית תחת אזהרה, וביום 18.2.18 נעצר.
- 13
- 14 99. התובע היה עצור ימים ארוכים, וטען כי תנאי מעצרו קשים, בלתי הוגנים ובלתי חוקיים. כן
- 15 טען כי התנהגות חוקרי המשטרה כלפיו היה בוטה ומלווה באיומים שונים.
- 16
- 17 100. במהלך תקופת מעצרו, בהתאם לעצת סנגורו באותה עת, עו"ד ירון קוסטליץ, הפנה התובע
- 18 בתשובותיו לשאלות חוקרי להב של המשטרה, לתשובותיו בחקירה קודמת שנערכה לו ברשות
- 19 לניירות ערך, וסירב לשתף פעולה מעבר לכך עם חוקרי המשטרה.
- 20
- 21 101. לטענת הצדדים, בתקופה זו ביקשו חוקרי המשטרה לשכנע את התובע שיסכים להיות עד
- 22 מדינה במשפטו של ראש הממשלה, והפעילו עליו לחצים כולל איומים שתיגרם לו פגיעה
- 23 כלכלית קשה מאוד, וכן פגיעה קשה ביותר ביחסיו עם בני משפחתו: אשתו וילדיו, בעקבות
- 24 "פצצה" שתונח בפניו בקרוב. לשיא הגיעו הלחצים, כאשר חוקרי המשטרה נקטו נגד התובע
- 25 תרגיל חקירה בו זימנו למתקן משטרתית את פלונית, בחורה צעירה שהייתה הקשר אישי קרוב
- 26 עם התובע אך לא הייתה קשורה בשום צורה לחקירה, תוך שהחוקרים מיידעים את התובע
- 27 על דבר זימונה לחקירה ואף מביימים ביניהם מפגש אקראי, הוא תרגיל החקירה.
- 28
- 29 102. לטענת התובע, בתקופת מעצרו, מפעם לפעם בדק עימו עו"ד קוסטליץ שמא סיכם עם
- 30 המשטרה, מאחורי גבו, הסכם עד מדינה, והתובע הבהיר שלא כך הוא.
- 31
- 32 103. לאחר שהתובע הבין שבפניו הצעה מפורשת להיות עד מדינה, הוא עדכן בכך את עו"ד
- 33 קוסטליץ וזה הודיע לתובע כי הוא אינו מייצג עדי מדינה ואינו מייצג ללקוחותיו לעשות כן.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 70059-11-19 חפץ נ' ברדוגו

תיק חיצוני:

- 1
2 104. הצדדים חלוקים בשאלת השתלשלות העניינים לאחר מכן: התובע טוען שלאחר שנאמר לו
3 ע"י חוקרי המשטרה שהוא לא מקבל ייעוץ שכולל התייחסות לעניין בחינת האפשרות להגיע
4 להסכם עד מדינה ולאחר שהתברר לו מעו"ד קוסטליץ שהוא לא מייצג עדי מדינה ולא מייצג
5 להתקשר בהסכם כזה, ומאחר והתובע היה מעוניין לקבל ייעוץ שיכלול גם התייחסות בעניין
6 זה הוא פנה לעו"ד סופר. הנתבע טוען שחוקרי המשטרה השמיצו את עו"ד קוסטליץ באזני
7 התובע, טענו שהוא גורם לתובע נזק, שהוא מסתיר ממנו את המציאות התקשורתית
8 האמיתית, שהוא לא נותן לו ייעוץ בעניין הסכם עד מדינה שחשוב לתובע ואף אינו אמפתי
9 לקשייו ועוד. הנתבע טוען כי חוקרי המשטרה גרמו לתובע להחליף את עורך דינו כדי שישנה
10 את קו החקירה וכי גרמו לו להחליפו בעו"ד שכבר ערך בעבר עבור לקוחותיו הסכמי עד מדינה,
11 כל זה במגמה לגרום לתובע להתקשר בהסכם עד מדינה.
- 12
13 105. בשורת התוצאה, התובע החליף את הייצוג מעו"ד קוסטליץ לעו"ד סופר, וחתם על הסכם עד
14 מדינה.
- 15
16 106. ביום 2.10.19 נערך שימוע לראש הממשלה בפני היועץ המשפטי לממשלה שבמהלכו הציגו
17 סנגוריו של ראש הממשלה מסמך שסומן ת/3 שהתייחס לחקירתה של פלונית במשטרה.
18 במסמך צוין שמה באופן מלא, פורטו בו שאלות חודרניות שהופנו אליה במסגרת החקירה וכי
19 הסיבה היחידה לזימונה הייתה שהיא מנהלת רומן עם התובע שהיה אדם נשוי ובעל משפחה.
- 20
21 107. ביום 4.11.19 התברר כי דבר תרגיל החקירה יתפרסם ע"י העיתונאי עמית סגל במהדורת
22 החדשות המרכזית בשעה 20:00 של ערוץ 12. בעקבות זאת פנו התובע ופלונית למשטרה וזו
23 פנתה בבקשה דחופה לביהמ"ש להוציא צו איסור פרסום גורף שאסר על פרסום קיומו של כל
24 פרט מעדותה, עצם העובדה שנמסרה עדות זו, כל פרט מזהה שלה, ועצם קיומו של הצו,
25 ובאותו יום הוציא ביהמ"ש (כב' השופט א' ברקאי) צו כאמור. (להלן: "צו איסור הפרסום").
- 26
27 108. בעקבות צו איסור הפרסום פרסם עמית סגל בפתח מהדורת החדשות של שעה 20:00 בתאריך
28 4.11.19 פרטים כלליים על קיום החקירה ללא אזכור שמה ופרטיה המזהים של פלונית.
- 29
30 109. התביעה שלפניי הוגשה בעילת של הפרת צו איסור פרסום, הוצאת לשון הרע ופגיעה בפרטיות.
31 בכתב התביעה נטענו עילות נוספות של הרשלנות, הפרת חובה חקוקה ופגיעה המנוגדת לחוק
32 יסוד כבוד האדם וחירותו.
- 33

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 70059-11-19 חפץ נ' ברדוגו

תיק חיצוני:

110. עניינה של התביעה בשני פרסומים: האחד פרסום של צילום המסמך בקבוצת הוואטסאפ יום לאחר הוצאת צו איסור הפרסום, היינו ביום 5.11.19 (להלן: "הפרסום הראשון") והשני דברי הנתבע בתוכנית הרדיו "מחשבות בע"מ" ביום 18.11.19 (להלן: "הפרסום השני").
111. להלן יידונו בנפרד כל אחד משני הפרסומים.

הפרסום הראשון

עצם ביצוע הפרסום הראשון על ידי הנתבע

112. הנתבע הכחיש את טענת התובע שהוא, הנתבע, ביצע את הפרסום הראשון.

113. מקום בו מכחיש נתבע בתביעת לשון הרע את הטענה כי הוא ביצע את הפרסום, מוטל על התובע להוכיח רכיב זה, היינו על התובע להוכיח שהנתבע הוא שביצע את הפרסום.

114. לטענת התובע, למחרת הוצאת צו איסור הפרסום והכתבה של עמית סגל ביום 4.11.19, ביום 5.11.19 בשעה 09:44 פרסם הנתבע בקבוצת הוואטסאפ את הפרסום הראשון: פרסום צילום של חלק מהמסמך ת/3 שהוצג ע"י סגוריו של ראש הממשלה בשימוע של ראש הממשלה, שבו הופיעו שמה הפרטי של פלונית ופרטים מתוך עדותה.

115. לטענת התובע הפרסום היה מיועד להתפשט במהירות ובאופן נרחב ואכן כך קרה, וכתוצאה נגרמה פגיעה חמורה בשמו הטוב ובפרטיותו של התובע.

116. התובע טוען כי הפרסום נעשה ע"י הנתבע תוך הפרה מודעת של צו איסור הפרסום, מתוך שיקולים זרים ובכוונת זדון, על מנת לפגוע במהימנות עדותו של התובע במשפטו של ראש הממשלה.

117. משכך הגיש התובע את התביעה בגין הפרסום הראשון, הן מכוח חוק אסור לשון הרע והן מכוח חוק הגנת הפרטיות לפיצוי סטטוטורי ללא הוכחת נזק, ובכפל פיצוי בשל ביצוע הפרסום בכוונת זדון.

118. הנתבע טוען בין היתר כי לאחר האיומים הקשים שהופנו כלפי התובע ותוך שעו"ד קוסטליץ ממליץ לו לשמור על זכות השתיקה, החליף התובע את הייצוג ובוחר לחתום על הסכם עד מדינה. כן לטענתו, בעקבות הליך השימוע שהתקיים בעניינו של ראש הממשלה נחשפו בציבור האיומים והלחצים הקשים שהופעלו כלפי התובע בחקירה וכן נחשף תרגיל החקירה הפסול

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 70059-11-19 חפץ נ' ברדוגו

תיק חיצוני :

- שנקט כלפיו על ידי המשטרה. פרסום האיומים הלחצים ותרגיל החקירה ברבים עורר תהודה
ציבורית גדולה שגררה אף ביקורת קשה כלפי רשויות החקירה ודיון ציבורי נוקב.
119. באשר לפרסום הראשון טוען הנתבע בכתב ההגנה כי הצילום מושא הפרסום הראשון הועבר
אליו על ידי מקור עיתונאי, בשלב שבו המסמך הופץ כבר בכל רשתות החברתיות. כן נטען כי
להסיר ספק המסמך לא הועבר לנתבע על יד האדם שכתב את המסמך או שצילם את המסמך.
120. הנתבע מכחיש כי העביר את המסמך לקבוצת הוואטסאפ, ומוסיף כי "ככל שיתברר בדיעבד
כי מסמך זה אכן מצא דרכו לקבוצת הוואטסאפ של "אחדות בליכוד" באמצעות מכשיר
הטלפון הנייד של הנתבע, כנטען בתביעה, הרי שלנתבע אין מושג על כך, וייתכן שמדובר
בטעות שאיננה פרי מעשה מכוון, או במעשה שנעשה על ידי צד שלישי".
121. התובע טוען ואף העיד כי הנתבע נמנה באותם ימים על כמה מאות חברים בקבוצת
הוואטסאפ, וכי הוא בעל הטלפון שממנו נשלח הפרסום לקבוצת הוואטסאפ.
122. בנוסף הגיש התובע את תצהירה של הגב' אסנת מידן לפיו היא הייתה באותה עת מנהלת
קבוצת הוואטסאפ וממילא חברה בה. זו הצהירה :
**"אני זוכרת במפורש שראיתי בזמן אמת, במכשיר הטלפון הנייד שלי את הפרסום
המצורף לתצהירי זה, אשר פורסם בקבוצת הוואטסאפ "אחדות בליכוד" על ידי מספר
הטלפון הנייד XXXXXX, השייך למיטב ידיעתי למר יעקב ברדוגו".**
123. באשר להכחשת הטענה כי ביצע את הפרסום הראשון, הביא הנתבע אך ורק את עדותו שלו,
ללא כל עדות או ראיה נוספת שתתמוך בגרסתו כי הוא לא ביצע את הפרסום בקבוצת
הוואטסאפ. הנתבע העיד בתצהירו במקום עדות ראשית כי במועד הפצת הפרסום הראשון
הוא לא ידע כלל על קיומו של צו איסור הפרסום או על תוכנו של צו איסור הפרסום וכי הוא
לא העביר את המסמך לקבוצת הוואטסאפ.
124. גב' מידן העידה כי לא רצתה לבוא להעיד במשפט וכי "זה טלטול עבורי". כן העידה שהביעה
הסתייגות לפני התובע ממתן העדות אולם הוגשה על ידו בקשה למתן צו לזמן אותה לעדות.
125. לגבי העובדה שבסופו של דבר תצהירה זה הוגש גם בתביעת פלונית נגד ברדוגו העידה כי היא
לא נתנה הסכמתה שהתצהיר יוגש בהליך הנוסף, אך לגבי ההליך שלפני העידה כי היא חתמה
על התצהיר ומתוך הסכמה שיוגש בהליך.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 70059-11-19 חפץ נ' ברדוגו

תיק חיצוני:

- 1
2 126. במהלך חקירתה הנגדית לב"כ הנתבע התברר לגבי מידן שתצהירה זה הוגש גם בהליך הנוסף
3 של תביעת פלונית, ולא אף זאת אלא שהיא תידרש גם להעיד בהליך הנוסף.
- 4
5 127. גב' מידן העידה כי מדובר בצילום מתוך קבוצת הוואטסאפ, אך כי לא היא ביצעה את הצילום
6 מתוך קבוצת הוואטסאפ אלא קיבלה אותו.
- 7
8 128. לשאלות ב"כ הנתבע אישרה גבי מידן כי היא חתמה על התצהיר בביתה, כי במועד שבו היא
9 חתמה על התצהיר הגיע לביתה התובע עם התצהיר והנספחים מוכנים וכי היא לא יודעת
10 מהיכן קיבל התובע את צילום הפרסום מקבוצת הוואטסאפ.
- 11
12 129. בצילום שהוצג לתובעת מופיע שמו של הנתבע כמי שפרסם את המסמך אך לא מופיע מספר
13 הטלפון שלו. עם זאת גב' מידן אישרה לשאלות ב"כ התובע כי היא חתמה על התצהיר, כי
14 כמה ימים לפני שחתמה עליו היא דיברה על הפרסום בקבוצת הוואטסאפ ועל התצהיר עם
15 התובע. בנוסף הוחלפו בין גב' מידן לבין התובע הודעות וואטסאפ ביחס לתצהיר והודעות
16 וואטסאפ קוליות, והם אף הצטלמו מספר ימים לפני שחתמה על התצהיר. גב' מידן אישרה
17 כי בטלפון שלה היה הנתבע רשום בשמו "יעקב ברדוגו" ועם מספר הטלפון הנכון שלו.
18 מחילופי ההודעות בין הגב' מידן לבין התובע עולה כי גב' מידן נתנה את התצהיר בחפץ לב
19 וברצון חופשי. העובדה שהעידה לפני כי התובע היה מקורב לראש הממשלה וככזה מהווה
20 "סלב" אין בה כדי לפגוע באמירתה ועדותה בדבר רצונה החופשי לתת את תצהירה ובדבר
21 אמיתות תוכן עדותה. גב' מידן העידה כי הפרסום בקבוצת הוואטסאפ זכור לה היטב בשל כך
22 שתוכנו חריג ביחס לתכנים של הקבוצה הספציפית הזאת.
- 23
24 130. מהאמור לעיל עולה כי גם אם המסמך עצמו (צילום הודעת הפרסום הראשון בקבוצת
25 הוואטסאפ) אינו יכול לשמש ראיה למהימנות תוכנו, הרי שהתובע הגיש די והותר ראיות
26 במאזן הסתברויות הנדרש במשפט אזרחי להוכיח את עובדת הפרסום, עובדת פרסומו
27 מהטלפון של הנתבע מכאן שנעשה לכאורה על ידי הנתבע ואת תוכן הפרסום.
- 28
29 131. מכאן עובר הנטל לנתבע, אלא שהוא לא עשה דבר כדי להרים את הנטל המשני המוטל עליו.
- 30
31 132. ראשית, בכתב ההגנה, מעבר להכחשה כי פרסם את הפרסום הראשון טען הנתבע מספר
32 טענות עובדתיות שהן בגדר השערות, אשר לא הייתה להן שום תמיכה לאחר מכן: שמאן דהו
33 אחר העלה את ההודעה מהטלפון שלו, שהוא העלה את ההודעה בשוגג וכו'.
- 34

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 70059-11-19 חפץ נ' ברדוגו

תיק חיצוני:

- 1 התובע לא הביא ראיה כלשהי מהטלפון שלו לעניין משלוח או היעדר משלוח הפרסום ממנו. 133
- 2 הנתבע לא הביא ראיה לטענתו המאוחרת יותר לפיה הוא נוהג למחוק הודעות, ולא ראייה על
- 3 מחיקה כלשהי שנעשתה בהודעות מהזמן הרלוונטי מהטלפון שלו. כן לא הביא ראיה ממי
- 4 מחבריו החברים בקבוצת הוואטסאפ שגם אצלם אפשר לבדוק אם נשלח פרסום מהטלפון
- 5 של הנתבע אם לאו.
- 6
- 7 יש לציין במיוחד לעניין זה כי התביעה הוגשה סמוך לפרסום ובאותה עת לא הייתה כל בעיה 134
- 8 לנתבע לאסוף ראיות ביחס למה שמצוי או נשלח מהטלפון שלו.
- 9
- 10 לאור זאת פועלת לחובת הנתבע החזקה שבאי הבאת ראיה שבשליטתו, היינו שיש לצאת 135
- 11 מההנחה שהראייה לא הייתה תומכת בגרסתו.
- 12
- 13 לאור האמור לעיל הגעתי לכלל מסקנה כי הפרסום הראשון ביום 5.11.19 בשעה 09:44 נעשה 136
- 14 על ידי הנתבע.
- 15
- 16
- 17 האם הנתבע ידע על צו איסור הפרסום
- 18 פרט לעסקים אחרים של הנתבע, בתחום התקשורת עיקר עיסוקו הוא כפרשן פוליטי. מעבר 137
- 19 לכך אין מחלוקת כי הנתבע מכיר היטב ולאורך שנים את המגרש הפוליטי ואת הנפשות
- 20 הפועלות. כעולה מעדותו פוליטיקאים מכל קצוות הקשת הפוליטית נוהגים מעת לעת לבקש
- 21 את עצתו ואף הוצע לו מספר פעמים בעבר, מקצוות שונים של הקשת הפוליטית, להצטרף
- 22 לעשיית הפוליטית (הצעות שהנתבע דחה).
- 23
- 24 בנוסף, כאמור, אין מחלוקת כי הנתבע משמש כפרשן פוליטי בתוכניות שונות בכלי תקשורת, 138
- 25 משתתף בפאנלים וכו', ועוסק בכך באופן יומיומי.
- 26
- 27 כן התובע היה בעת הרלוונטית פרשן פוליטי בגלי צה"ל, שם מקפידים להפיץ באופן מסודר 139
- 28 לכתבים הרלוונטיים צווי איסור פרסום.
- 29
- 30 אמנם הנתבע אינו עיתונאי אלא פרשן פוליטי, אולם בהתחשב בכלל נסיבות העניין המסקנה 140
- 31 היא שהוא היה חייב לדעת על הוצאת צו איסור הפרסום. כמי שעיסוקו השוטף הוא בעניינים
- 32 הפוליטיים ובהתחשב בעיסוק המאסיבי בתקשורת בכל הקשור לשימוע, קשה לקבל כי
- 33 הנתבע לא ראה "בלייב" או זמן קצר לאחר מכן את כתבתו של עמית סגל, אשר עוררה הדים
- 34 רבים וידע כי קיים צו איסור פרסום. אין ספק שהכתבה הפכה לשיחת היום עוד באותו ערב,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 70059-11-19 חפץ נ' ברדוגו

תיק חיצוני:

בוודאי אצל מי שעיסוקם בכך. מדובר בידיעה שפשטה ברבים, וודאי בקרב אנשי התקשורת העוסקים בפוליטיקה.

141. כנגד עומדת עדותו של הנתבע בלבד שלא ידע על הפרסום ועל הצו, הא ותו לא, שממנה עולה כי עסק בעיסוקיו היום יומיים הכנה לתוכניות של מחר וכו'. בכך אין כדי להסביר את אי הידיעה הנטענת. יש גם להניח כי בין באותו ערב ובין מייד מוקדם בבקר, יצאה הודעה מסודרת מאת גלי צה"ל לכתבים ולשדרים הרלוונטיים בדבר צו איסור הפרסום.

142. מכאן אין אלא להסיק שהנתבע ידע על קיומו של צו אסור הפרסום.

היותו של הפרסום לשון הרע

143. השאלה אם תוכן הפרסום מהווה לשון הרע אם לאו נבחנת בנפרד מההגנות. היינו, תחילה יש לבחון אם הפרסום מהווה לשון הרע, ואם התשובה לכך חיובית יש לבחון האם קיימת הגנה בגין הפרסום אף שהוא מהווה לשון הרע.

144. בשאלה האם הפרסום מהווה לשון הרע אין צורך להביא עדויות או סקרים ובעניין זה די בטענות הצדדים.

145. התובע טוען כי עצם הפרסום שממנו עולה כי בהיותו גבר נשוי ואב לילדים קיים מערכת יחסים אינטימית עם אישה אחרת, די כדי להוות לשון הרע עפ"י חוק איסור לשון הרע.

146. הנתבע טוען כי ייחוס ניהול רומן מחוץ לנישואין אינו עולה כדי לשון הרע ושום קורא סביר לא מבין זאת כלשון הרע. מדובר במבחן אובייקטיבי וקשה להלום כי במאה העשרים ואחת ייחוס לאדם ניהול רומן מחוץ לנישואים, דבר נפוץ, יהווה פרסום לשון הרע המקיים לאותו אדם עילת תביעה לפי חוק איסור לשון הרע משל מדובר בייחוס עבירה פלילית. במיוחד כך לנוכח העובדה שאנו חיים בחברה הטרוגנית שיש בה קבוצות וקהילות בעלות תפיסות עולם שונות והשקפות ערכיות מנוגדות, חברה הדוגלת בפלורליזם ובפתיחות וצריכה להתיר את ריבוי ההשקפות בחברה. כן נטען כי התובע לא הביא נתונים אמפיריים המוכיחים את עמדת הציבור בשאלת ניהול רומן בחוץ למסגרת הנישואים וממילא לא הוכיח שפרסום שכזה נתפס בעיני הפרטים בחברה כלשון הרע. נטען גם כי התובע לא ניסה להוכיח כי ניהול רומן מחוץ לנישואים נתפס כנורמה הסותרת נורמות שמערכת המשפט הישראלית אוכפת וגם בשל כך לא הוכח שמדובר בלשון הרע. לכן, טוען הנתבע כי בפרסום הראשון אין משום לשון הרע.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 70059-11-19 חפץ נ' ברדוגו

תיק חיצוני:

147. בשאלה זו, האם יש משום לשון הרע בייחוס רומן לאדם נשוי, אני סבורה כי הדין הוא עם התובע.
148. סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע קובע כי לשון הרע היא בין היתר דבר שפרסומו עלול להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרם לשנאה לבוז או ללעג מצדם, או לבזות אותו בשל מעשים או התנהגות או תכונות המיוחסים לו.
149. ראשית בהתאם לדין די בכך שהפרסום **עלול** לבזות או להשפיל אדם כדי שיהווה לשון הרע, ואין צורך להוכיח כי הושפל ובוזה בפועל.
150. שנית, מדובר במבחן אובייקטיבי, ואין מדובר בשאלת דעתם הסובייקטיבית של התובע או הנתבע.
151. שלישית, אין מדובר בעניין המצריך מחקר אמפירי שיוגש כראיה לביהמ"ש. כל "שמוגש" בעניין זה הן טענות ב"כ הצדדים.
152. לעצם העניין, ניתן לקבוע בביטחון מספיק כי התפיסה המקובלת בקרב רוב רובם של אזרחי המדינה ותושביה, היא כי פרסום בדבר ניהול רומן מחוץ לנישואים מהווה לשון הרע כמשמעה לעיל. השאלה אם כך ראוי שיהיה "במאה העשרים ואחת" אינה רלוונטית לעניין זה.
153. לאור האמור לעיל, הפרסום מהווה לשון הרע.
154. משכך יש לבחון את הטענות בדבר ההגנות.
- ההגנות והפיצוי**
155. הנתבע טוען כי בניגוד לטענת התובע כאילו הפרסום הראשון בו נחשפו תרגיל החקירה ופרטי פלונית, הרי שכל הפרטים הללו נחשפו לעיני עשרות אנשים ולמעשה פורסמו גם ברבים זמן רב קודם לכן החל ממחצית חודש ספטמבר 2019.
156. באשר לעובדה שהפרטים נחשפו לעיני עשרות אנשים בקשר עם השימועים, טוען הנתבע כי לקראת השימועים בתיק 4,000 הועברו באמצע שנת 2019 חומרי חקירה רבים לצוותי ההגנה של המוזמנים לשימועים, וזאת בנוסף לצוות הפרקליטות של המאשימה שכבר היה חשוף לחומרים אלה עוד מתקופת ליווי החקירה ומנה עשרות פרקליטים, חוקרים וקצינים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 70059-11-19 חפץ נ' ברדוגו

תיק חיצוני:

157. לטענה זו אין רלוונטיות לעניינינו. אנשי חקירות מטעם המשטרה, פרקליטים מטעם המאשימה וסנגוריהם של החשודים (ולאחר מכן הנאשמים) נחשפו בהכרח לכל המסמכים הדרושים כדי לקיים משפט כראוי. הרי לא יעלה על הדעת שלא לגלות לסנגורים ולנאשמים את כל שבידי המאשימה על מנת שיוכלו להתגונן כראוי. יש גם להניח כי הללו התחייבו שלא להוציא לידיעת הציבור הרחב חומרים מסוימים. מכל מקום אין בכך כדי להצדיק או כדי להוות גורם רלוונטי, ביחס לפרסום ברבים בקבוצת הוואטסאפ וכתוצאה מכך – לציבור הרחב.
158. אשר לטענה כי כל הפרטים למעשה כבר פורסמו ברבים זמן רב קודם לפרסום הראשון, הרי שזו לא הוכחה, ואעיר גם כי אילו פורסמו כפי הנטען, הרי שהכתבה של עמית סגל לא הייתה מתפרסמת כגילוי מרעיש בפתח המהדורה ולא הייתה לה תהודה כפי שהייתה, במיוחד כאשר הכתבה נקטה בלשון כללית כדי לעמוד בצו איסור הפרסום.
159. למעלה מהצורך אוסיף כי גם אילו הוכחו פרסומים רבים אחרים כנטען על ידי הנתבע, ולא כך הוא, הרי שאין בפרסום קודם כדי להכשיר פרסום לשון הרע שבא לאחר מכן.
160. בסיכומיו זנח הנתבע את העילה שמכוח הפרת צו איסור פרסום כשלעצמה. אציין כי ממילא מדובר בהפרת צו איסור הפרסום ביחס לאותו פרסום שלגביו נטען כי הוא מהווה עוולה מכוח חוק איסור לשון הרע וחוק הגנת הפרטיות.
161. ב"כ הנתבע המלומד אבחן את עניינינו מעניין ת.א. (ת"א) 19700-08-12 **אברהם עמית נ וואלה תקשורת בע"מ** (נבו, 1.9.15) בכך שבאותו עניין דובר על צו איסור פרסום שניתן לבקשת חשוד בביצוע עבירה פלילית לפי סעיף 70(ה) לחוק בתי המשפט, ושם נקבע כי העניין הציבורי שבפרסום החשדות הפליליים נסוג מפני האינטרס הפרטי של החשוד לחסות את שמו באותו שלב מקדמי של החקירה. דהיינו באותו מקרה היה אינטרס ציבורי בפרסום אך בשים לב לכך שמדובר בייחוס חשד לפלילים לאדם שעומדת לו חזקת חפות, והראיות שנאספו כנגדו באותו מועד היו בעוצמה נמוכה, נקבע כי האינטרס הציבורי ייסוג מפני האינטרס הפרטי. בעניינינו, נטען, כי מצב הדברים שונה לחלוטין, ואין בצו איסור הפרסום שהוצא לבקשת המשטרה כדי לאיין את העניין הציבורי הרב שהתקיים ועדיין מתקיים בפרשה זו, מקום שהנתבע הוא עד מדינה (ומכאן שממילא הודה בביצוע עבירות ואינו נהנה מחזקת החפות), המעיד כנגד ראש ממשלה מכהן.
162. אכן שני המקרים נבדלים כמתואר לעיל, אולם, התוצאה בשני המקרים זהה במובן זה שכל עוד שצו איסור הפרסום עומד בתוקפו, אסור לפרסם בניגוד אליו. במסגרת הדיון בהוצאת צו איסור פרסום, או במסגרת בקשה לשנות או לבטל את הצו, ביהמ"ש בוחן את האינטרסים המוגנים השונים והמתנגשים כולל השיקולים של האינטרס הציבורי. ניתן היה מאוחר יותר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 70059-11-19 חפץ נ' ברדוגו

תיק חיצוני:

- 1 להביא לשינוי בהיקפו של צו איסור הפרסום, כפי שאכן נעשה, ואולם אין מקום לפעול בניגוד
2 לצו. בנוסף, גם ביחס לדברים שלנתבע ולאחרים היה חשוב להביא לידיעת הציבור: קרי:
3 נקיטת שיטות חקירה בלתי הוגנות, בלתי חוקיות וכאלה שלא יביאו לגילוי האמת, הרי שניתן
4 היה לפרסם את הדברים בפני הציבור ללא אותם פרטים שלגביהם קבע הדין כי אין בהם עניין
5 ציבורי בשל היותם בתחום צנעת הפרט. הנתבע טוען כי בעקבות חתימת הסכם עד מדינה
6 ממילא היה ברור שפרטיותו ושמו הטוב של התובע ייפגעו, ומעצם העובדה שחתם על הסכם
7 עד מדינה, וויתר על פרטיותו. מדובר בדברים שהם במסגרת אותו איזון בין האינטרסים
8 המוגנים של התובע לבין זכות הציבור לדעת. מנגד, יחסים אינטימיים של התובע, שהם אינם
9 נושא החקירה או המשפט, אינם, עפ"י המשפט הישראלי, בגדר אותם עניינים שיש לגביהם
10 עניין ציבורי, ופרסומם מקים לתובע עילת תביעה.
11
- 12 163. אינני מקבלת את הטענה כי מאחר והתובע לא הכחיש את תוכנו של הפרסום הראשון הרי
13 שהוא חוסה תחת הגנת "אמת הפרסום" עפ"י סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע. הגנת "אמת
14 הפרסום" נשענת על שתי רגליים: הרגל האחת היא שהפרסום הינו אמת. הרגל השנייה היא
15 שבפרסום יש עניין ציבורי. במשפט הישראלי, יחסים אינטימיים של אדם נחשבים לקודש
16 הקודשים של עניינו הפרטי שאין לזולת עניין ציבורי בו. משכך, בטענה להגנה של אמת
17 הפרסום בעניינינו חסרה הרגל השנייה הנדרשת של "עניין ציבורי", ובכך די כדי לקבוע
18 שהפרסום אינו חוסה תחת הגנת אמת הפרסום כאמור בסעיף 14 לחוק איסור לשון הרע.
- 19
- 20 164. הפרסום גם אינו חוסה תחת הגנת תום הלב בסעיף 15 לחוק איסור לשון הרע על סעיפיו
21 הקטנים. זאת, הן משום שהפרסום שפורסם כלפי כולי עלמא מתייחס כאמור לקודש
22 הקודשים של צנעת הפרט על פי הדין בישראל: יחסים אינטימיים של אדם, הן בשל כך
23 שהנתבע יכול היה להתריע על התנהלות בלתי תקינה של גורמי החקירה ע"י פרסום ללא
24 אותם פרטים, והן לנוכח קיומו של צו איסור הפרסום. עד שלא יוסר או ישונה צו איסור
25 הפרסום לא ניתן לטעון לתום לב ביחס לפרסום. משכך לא חלה בעניינינו ההגנה של תום לב.
- 26
- 27 165. בהתאמה לכך הפרסום גם מהווה פגיעה בפרטיות של התובע עפ"י סעיף (11)2 לחוק הגנת
28 הפרטיות (ובאשר לסעיף (5)2 - בשים לב לצו איסור הפרסום).
- 29
- 30 166. בטרם אתייחס לשאלת הפיצוי בגין הפרסום הראשון יש להתייחס לטענת הנתבע כי לא הרי
31 הפגיעה בפלוגיית כהרי הפגיעה בתובע משום שפלוגיית נקלעה לאירועים שלא בטובתה ובעל
32 כורחה בעוד התובע ידע כי פרטיותו ושמו הטוב ייפגעו בשל כך שהסכים להיות עד מדינה.
33 ספק אם לעניינינו יש טעם להשוות בין כלל נסיבותיה של פלוגיית לכלל נסיבותיו של התובע.
34 בין פרטי נסיבותיהם ומצבם יש הבדלים שונים. אשר לטענה הנוגעת לכך שהתובע ידע

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 70059-11-19 חפץ נ' ברדוגו

תיק חיצוני:

והסכים לכך שפרטיותו ושמו הטוב יפגעו בשל כך שהסכים להיות עד מדינה - יש להניח שפרטיותו ואפשר ששמו הטוב של התובע, היו נפגעים גם אלמלא חתם על הסכם עד מדינה מעצם העובדה שנחקר ושהיה עליו להעיד ולהיחקר בחקירה נגדית במשפט מתוקשר. כך גם לאחר שחתם על הסכם עד מדינה ובתחשב בפרופיל הגבוה של ההליך שבו היה עליו להעיד. עם זאת לכך אין קשר לפרסום יחסים אינטימיים של התובע. הללו אינם נשוא תיק פלילי נגדו או נגד אחרים שבעניינם הוא נחקר או העיד, והוא לא היה צריך לצפות לפגיעה בשמו הטוב ופרטיותו בעניין זה.

167. בשאלת הפיצוי טוען התובע כי הפרסום המזיק נעשה כלפיו במכוון ובזדון ולפיכך הוא זכאי לכפל פיצוי כקבוע בחוק.

168. נטען כי הנתבע ידע שהתובע נשוי ואב לילדים וכי הפרסום יפגע בפרטיותו ובמשפחתו. בכך אין די כדי לבסס יסוד של זדון אלא מודעות לכך שהפרסום יפגע בתובע.

169. התובע טוען כי הפרסום נעשה על ידי הנתבע כחלק מקמפיין תקשורתי אינטנסיבי שהנתבע מוביל לתמיכה בראש הממשלה ולשלילת הלגיטימיות של ההליכים הפליליים בעניינו של ראש הממשלה, וכי הפרסום נעשה כדי לקדם את האג'נדה שהוביל הנתבע נגד ההליכים הפליליים בעניינו של ראש הממשלה. עצם העובדה, שלדעת הנתבע נפלו פגמים חמורים בהתנהלות החקירות בעניינו של ראש הממשלה (וכאשר גם התובע טוען כי חקירתו התנהלה שלא כראוי) אין בה כדי לפגוע בזכותו של הנתבע להביע דעה זו ברבים (מבלי להפר צווי איסור פרסום או תוך קיום עוולות). כך גם אם לדעתו של הנתבע לא היה מקום, מסיבות שונות, להעמיד את ראש הממשלה לדין (ויצוין שהנתבע לא נחקר בעניין זה ולא הובאו בעניין זה ראיות). הנתבע מכחיש מכל וכל את הטענה שהוא חלק מקמפיין מטעם ראש הממשלה. במהלך עדותו נחקר ארוכות ופירט את דרכו הפוליטית. על פיה עיתים תאמה עמדתו את זו של ראש הממשלה ועיתים – לא.

170. אינני מקבלת את טענת התובע בדבר זדון כלפיו מצד הנתבע בפרסום. ראשית לא הובאו ראיות וממילא לא הוכח אותו קמפיין תקשורתי נטען. גם לא הוכחה הטענה כי המטרה שהנתבע ראה לנגד עיניו כאשר עשה את הפרסום הייתה לפגוע במהימנות עדותו הצפויה של התובע במשפטו של ראש הממשלה. בסופו של יום מהימנות עדותו של התובע בהליכים נגד ראש הממשלה היא עניין לפרקליטים, לסניגורים ובעיקר לבית המשפט שם לענות בו. בכך יכריע ביהמ"ש ולא הציבור שראה את הפרסום.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 70059-11-19 חפץ נ' ברדוגו

תיק חיצוני:

171. הנתבע חזר בתוקף על עמדתו כי ראה בהתנהלות גורמי החקירה משום התנהלות שאינה כדין, שאינה הוגנת, ואשר פוגעת בזכויות עדים חשודים ונאשמים, ומכאן חשיבותה לכלל הציבור. עפ"י עדותו, וזו לא נסתרה, זו הייתה הסיבה לפרסום ולעמדתו בעניין האופן שבו התנהלה חקירת התובע, ובין היתר תרגיל החקירה. מדובר בדעה לגיטימית בעניין שעומד בלב השיח הציבורי. דעה זו אינה מתירה להפר צו איסור פרסום או לבצע עוולות עפ"י חוק איסור לשון הרע או חוק הגנת הפרטיות, אולם יש בה משום מתן הסבר מספק, ולכל הפחות כזה שלא נסתר, אשר שומט את היסוד תחת כוונת הזדון הנטענת על ידי התובע.
172. התרשמתי כי עדותו של הנתבע בדבר דעתו השלילית ביחס לגורמי החקירה לגבי אופן חקירתו של התובע, הייתה כנה.
173. התובע טוען כי הפרסום נעשה במכוון בקבוצת הוואטסאפ שרבים מחבריה הם פעילי רשתות חברתיות, תומכי ראש הממשלה ותומכי האג'נדה שמוביל הנתבע נגד ההליכים הפליליים בעניין ראש הממשלה. לטענתו הנתבע ידע שהפרסום יתפשט כאש בשדה קוצים ויגרום לתובע נזק חמור.
174. כאמור לעיל מדובר בפרסום שגם היה בניגוד לצו איסור פרסום וגם התייחס לקודש הקודשים של הפרטיות ושמם הטוב של התובע, אשר מוגנים ע"י חוק איסור לשון הרע וחוק הגנת הפרטיות. הפרסום נעשה בקבוצת וואטסאפ מרובת משתתפים, אשר מטבע הדברים התעניינו בפוליטיקה ומשכך גם בהליכים נגד ראש הממשלה. משמע שיש ממש בטענתו של התובע כי הפרסום התפשט וקיבל תהודה רבה.
175. עם זאת, כאמור, אינני מקבלת את טענת התובע בדבר זדון מצדו של הנתבע בפרסום. הפרסום נעשה בכוונה אך לא הוכח כי נעשה בזדון. הנתבע העיד כי לא היה לו עניין לפגוע בתובע, שאותו ואת משפחתו הכיר. מטרתו הייתה להעביר ביקורת נוקבת על התנהלות גורמי החקירה. יחד עם זאת, הנתבע לא ראה לנגד עיניו, כפי שהיה ראוי שיעשה, את הפגיעה הקשה בתובע ובבני משפחתו, ולא בחר, כפי שהיה צריך, בדרך שאין בה משום ביצוע עוולות שבדין והפרת צו איסור פרסום.
176. תקרת הפיצוי הסטטוטורי בהתאם לחוק איסור לשון הרע עומדת על סך של כ- 75,000 ₪.
177. בנסיבות העניין, ביחס לפרסום הראשון, ראיתי לנכון לפסוק לתובע סך של 50,000 ש"ח בגין הוצאת לשון הרע והפגיעה בשמו הטוב, וסך של 50,000 ש"ח בגין הפגיעה בפרטיותו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 70059-11-19 חפץ נ' ברדוגו

תיק חיצוני:

הפרסום השני

178. הפרסום השני מצוי לטענת התובע בדברים שנאמרו על ידי הנתבע במסגרת תוכנית הרדיו "מחשבות" ביום 8.11.19.

179. בתוכנית נאמר:

"הנתבע: סופר. מתי הוא נכנס? הוא עורך הדין הראשון שלו?

שלונסקי: אני לא יודע.

הנתבע: עורך הדין הראשון שלו קראו לו קוסטליץ

הנתבע: המשטרה אמרה לניר חפץ, אתה צריך להחליף את עורך הדין שלך, ופתאום הביאו את סופר שהיה גם עורך הדין במיקי גנור, שגם הוא החליף את עורך הדין הקודם שלו כשהוא הפך להיות עד מדינה. המשטרה הביאה את סופר. אז כשאתה אומר לי, 'עורך הדין שלו אמר' אז אני יושב לי סימן שאלה כלפי עורך הדין שלו. זה עורך דין שהמשטרה הביאה לו".

180. התובע טוען כי הדברים היוו לשון הרע כלפיו בכך שהציגו אותו כבובה נשלטת על ידי המשטרה אשר קובעת לו מי יהיה עורך דינו, בעוד שהוא עצמו בחר את עורך דינו משום שסמך עליו ולאחר שהתברר לו שעו"ד קוסטליץ לא יעץ לו בשאלה אם לחתום על הסכם עד מדינה ולא ייצג אותו ככל שיבחר לחתום על הסכם כזה. התובע נתן הסבר כיצד ומדוע בחר בעו"ד סופר אשר היה שותף במשרדו של עו"ד אלי זהר ז"ל שהתובע הכיר אותו והעריכו.

181. הנתבע טוען כי אין מדובר כלל וכלל בלשון הרע כלפי התובע. הטענות נשוא הפרסום הן כלפי המשטרה אשר לחצה על התובע להחליף את עורך דינו שתחת הייעוץ שלו לא היה סיכוי שהתובע יחתום על עד מדינה. שלא אף זאת אלא שהמשטרה הציעה לתובע להחליף את בא כוחו בעו"ד אשר כבר ערך עבור לקוחות אחרים בעבר הסכמי עד מדינה, על מנת להגיע למטרתה והיא חתימת הסכם עד מדינה עם התובע. הנתבע טוען כי הייתה לו ביקורת מוצדקת, שיש בה עניין ציבורי, על כך שהמשטרה דחפה לחילופי ייצוג של התובע על מנת לזכות בחתימתו על הסכם עד מדינה, שכן התערבות המשטרה במרחב הייצוג של חשודים ונאשמים מהווה חציית קו אדום. לטענת הנתבע אין בדברים משום ביזוי או השפלה של התובע שאינו עומד במוקד הדברים.

182. הגעתי לכלל מסקנה כי בעניין הפרסום השני, הדין הוא עם הנתבע. אין בדברים שנאמרו בתוכנית הרדיו כדי לגרום למאזינים לראות בתובע משום בובה נשלטת על ידי המשטרה, כפי שטוען התובע בתביעתו. לא קיים חשש כי המאזינים סברו שהתובע איבד את יכולתו לנהל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 70059-11-19 חפץ נ' ברדוגו

תיק חיצוני:

את ענייניו או את יכולתו לקבוע מי יהיה עורך דינו. היה ברור למאזינים כי הביקורת של
הנתבע מופנית כלפי גורמי החקירה.

183. לאור האמור לעיל, התביעה בגין הפרסום השני, נדחית.

סוף דבר.

184. לאור כל האמור לעיל ראיתי לנכון לקבל בחלקה את התביעה בגין הפרסום הראשון כפי
שפורט לעיל.

185. בגין כך יפצה הנתבע את התובע בסך של 50,000 בגין הוצאת לשון הרע, ובסך של 50,000 ש"ח
בגין פגיעה בפרטיות.

186. בנוסף ישלם הנתבע לתובע הוצאות יחסיות של אגרה, כיחס שבין סכום פסק הדין לסכום
התביעה, וכן שכ"ט עו"ד בסך 15,000 ש"ח בתוספת מע"מ.

187. התביעה בגין הפרסום השני, נדחית.

188. התשלום ייעשה תוך 30 יום שאם לא כן יתווספו אליו דמי פיגורים מהיום ועד לתשלום בפועל.

ניתן היום, ט' אדר תשפ"ה, 09 מרץ 2025, בהעדר הצדדים.

רונית פינצ'וק

רונית פינצ'וק אלט, שופטת בכירה